

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΕΦΗΒΟΥΣ ΚΑΙ ΝΕΑΝΙΔΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΑΠΟ 1ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

ΤΙΜΗ ΕΚΑΣΤΟΥ ΦΥΛΛΟΥ

Ἑσωτερικοῦ

Ἐξωτερικοῦ

Ετησίᾳ δρ. 12.—

Ετησίᾳ φρ. 20. 15.—

Ἑξαμήνιος > 6,50

Ἑξαμήνιος > 8.—

Τριμήνιος > 3,50

Τριμήνιος > 4,50

Αἱ συνδρομαὶ ἀρχοῦν τὴν 1ην ἐκάστου μηνός.

ΙΔΡΥΘΗ ΤΩ 1879

ΙΔΡΥΤΗΣ — ΕΚΔΟΤΗΣ ΚΑΙ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀπὸ 1ης προσεχούς Δεκεμβρίου
Ἑσωτερικ. λεπ. 30. Ἐξωτερικ. λεπ. 35
Φύλλα προηγουμένων ἐτῶν, λεπτὰ 25

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Ὁδὸς Ἐδριπίδου ἀρ. 38, παρὰ τὸ Βαρβάκειον

Περίοδος Β'. — Τόμος 25ος

Ἐν Ἀθήναις, 17 Νοεμβρίου 1918

Ἔτος 40όν. — Ἀριθ. 51

Η ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΝΗΣΟΣ

(Μυθιστόρημα ὑπὸ ΙΟΥΛΙΟΥ ΒΕΡΝ)

ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΒ'. (Συνέχεια)

Ὁ Τὸπ καὶ ὁ Ζούπ θάμειναν μὲ τὸν μηχανικό, τὸν Χάρμπερτ καὶ τὸν Νάβ κοντὰ στὰμάξ, γιὰ τὴν ποιοῦσαν ἓνα γαύσιμα ἄκαιρο τοῦ σκύλου ἢ ἓνα ξεφωγητὸ τοῦ οὐραγοτάγκου νὰ ξυπνίσουν τὴν προσοχήν.

— Νὰ προχωρήτῃ προφυλακτικά, ἐσύστησε ὁ Κύρος Σμιθ εἰς τὸν ρεπόρτερ καὶ στὸ ναῦτη. Δὲν πρόκειται νὰ καταλάβετε τὴν στάνη, ἀλλὰ νὰ ἰδῇτε ἂν εἶνε μέσα οἱ κατάδικοι.

— Σύμφωνοι! ἀποκρίθηκε ὁ Πέγκροφ. Καὶ ξεκίνησαν οἱ δύο.

Κάτω ἀπ' τὰ δένδρα μὲ τὰ διαπέραστα φυλλώματα, τὸ σκοτάδι ἔκανε ἀόρατα τὰντικείμενα, οὐδ' ἀκτῖνα τριάντα ὥς σαράντα ποδιῶν. Ὁ Σπίλεττ καὶ ὁ Πέγκροφ σταματοῦσαν μὲ τὴν ἀκούσαν κανένα κρότο ποῦ τοὺς φαίνονταν ὑποπτος καὶ δὲν προχωροῦσαν παρὰ μὲ τὴν μεγαλήτερον προφύλαξιν.

Περπατοῦσαν ἀπομακρυσμένοι ὁ ἓνας ἀπ' τὸν ἄλλο, γιὰ νὰ παρουσιάσουν μικρότερο μέτωπο τοῖς πυροβολισμοῖς. Γιὰ τὴν νὰ ποῦμε τὴν ἀλήθειαν, κάθε στιγμὴ περιμέναν πὺς θάκουσεν τουφεκία.

Ἦτορ ἀπὸ πέντε λεπτά, ὁ ρεπόρτερ καὶ ὁ ναῦτης ἔφθασαν εἰς τὴν ἀκροδασίαν, στὰ τελευταῖα δένδρα, καὶ μπόρεσαν νὰ ἰδοῦν ἀντίκρυ, — ἀλλὰ σὲ ἀρκετὴ ἀκόμη ἀπόστασιν, — τὸν φράκτῃ τῆς στάνης.

Ἐκεῖ ἐστάθηκαν. Κάποιες ἀμυδροὲς λάμψεις μισοφώτιζαν ἀκόμη τὸ ἀδενδρο λειβάδι. Τριάντα βήματα μακρὰ, ἦταν ἡ πόρτα τῆς στάνης. Καὶ φαίνονταν κλειστή. Αὐτὰ τὰ τριάντα βήματα, μεταξὺ τῆς ἀκροδασίας καὶ τοῦ φράκτῃ, ἀποτελοῦσαν τὴν ἐπικίνδυνον ζώνην. Πραγματικῶς, μιά ἢ περισσότερες σφαῖρες, ἀπὸ τὴν ῥάχη τοῦ φράκτῃ, μπόρουσαν νὰ ξαπλώσουν ὅποιον θὰ ἐπιπορεύετο νὰ προχωρήσῃ εἰς τὴν ζώνην αὐτήν.

Ὁ ρεπόρτερ καὶ ὁ ναῦτης ἦταν ἄφοβοι ἄνθρωποι. Ἦξεραν ὅμως, ὅτι μὲ μιά δικήν τους ὕβρεσιν θάπαιρναν στὸ λαιμὸν τοὺς καὶ τοὺς ἄλλους. Γιὰ τὸν ἀν σκοτώνονταν τώρα αὐτοί, τί θὰ γίνονταν κατόπιν ὁ Κύρος Σμιθ, ὁ Νάβ καὶ ὁ Χάρμπερτ;

Ὁ Πέγκροφ ὅμως, ἐξερεθισμένος μὲ τὴν ἰδέαν ὅτι βρισκόνταν τόσο κοντὰ εἰς τὴν στάνην, ὅπου μπορεί νὰ λημέριαζαν οἱ ἀλλοτρίοι ἐκεῖνοι, ἐτοιμάζονταν νὰ ὀρμήσῃ μπροστά, ὅταν ὁ ρεπόρτερ τὸν ἐκράτησε μὲ τὸ δυνατὸν τοῦ χέρι.

— Στάσου! τοῦ ψιθύρισε εἰς αὐτὸν, ποῦ πᾶς;... Σὲ λίγες στιγμῆς (*) θὰ σκοτεινιάσῃ ὁλοσκόλου. Τότε θὰ εἶνε ὥρα.

Ὁ Πέγκροφ, σφίγγων σπασμωδικὰ τὸ κοντάκι τοῦ ὄπλου του, κρατήθηκε καὶ περιμένε χωρὶς νὰ θέλῃ...

Σὲ λίγο, ἡ τελευταία λάμψη τοῦ δειλινοῦ σβύσθηκα τελείως. Τὸ σκοτάδι, ποῦ λὲς καὶ ἔβγαινε ἀπὸ τὸ πυκνὸ δάσος, ἀπλώθηκε στὸ ἀδενδρομέρος. Ὁ Φραγκλῖνος, τὸ τριγωνικὸ βουνό, ὑψόνονταν σὰν πελώριο ἀλεξιπυροῦ μπροστὰ στὸ δυτικὸ ὄριζοντα. Κι' ἐνύκτωσε γρήγορα, ὅπως συμβαίνει εἰς ὅλες τῆς χώρες ποῦ βρίσκονται σὲ πλάτος κάπως χαμηλό. Ἦταν καὶ «ὥρα» ποῦ εἶπε ὁ Γεδεὼν Σπίλεττ.

Ἀπὸ τὴν στιγμὴ ποῦ στάθηκαν εἰς τὴν ἀκροδασίαν, ὁ ρεπόρτερ καὶ ὁ ναῦτης δὲν ἔχασαν ἀπὸ τὰ μάτια τοὺς τὸν καγγελοῦτο φράκτῃ τῆς στάνης. Αὐτὴ φαίνονταν ὁλοσκόλου ἐρημνίη. Ἡ ῥάχη τοῦ φράκτῃ ἐσημαίετο μιά γραμμὴ λιγὰ καὶ μαῦρη ἀπὸ τὸ γύρω σκοτάδι καὶ τὴν καθαρότητα τῆς γραμμῆς αὐτῆς τίποτε δὲν τὴν ἔκοβε. Ὁ πωδότης, ἂν οἱ κατάδικοι ἦταν ἐκεῖ-μέσα, θὰ ἔβαλλαν κάποιον νὰ φυλάξῃ, σὲ τρόπο ποῦ νὰ μὴ πολυφαίνεται.

Ὁ Γεδεὼν Σπίλεττ ἔσφιξε τὸ χέρι τοῦ συντρόφου του καὶ οἱ δύο μαζί, σκυφτά, σερτά, προχώρησαν κατὰ τὴν στάνην, μὲ τὰ τουφεκία τοὺς ἐτοίμα νὰ πυροβολήσουν.

Ἐφθασαν ὡς τὴν πόρτα τοῦ φράκτῃ χωρὶς ναυλακωθῇ τὸ σκοτάδι οὔτε ἀπὸ μιά ἀκτίδα φωτός.

Ὁ Πέγκροφ δοκίμασε νὰ σπρώξῃ τὴν πόρταν, ποῦ καθὼς τὸ εἶχαν ὑποθέσῃ, ἦταν κλειστή. Ὁ ναῦτης ὅμως μπόρεσε νὰ βεβαιωθῇ, ὅτι ἡ ἐξωτερικὴς ἀμπαρὸς δὲν ἦταν βαλμένη. Ἀπ' αὐτὸ λοιπὸν ἔπρεπε νὰ συμπεράνουν, ὅτι οἱ κατάδικοι ἦταν ὁλοὲν μέσα εἰς τὴν στάνην καὶ ὅτι εἶχαν ἀμπαρῶσιν ἀπὸ μέσα τὴν πόρταν σὲ τρόπο ποῦ νὰ μὴ μπορῇ νὰ παραβιασθῇ.

Ὁ Γεδεὼν Σπίλεττ καὶ ὁ Πέγκροφ ἀκροάσθηκαν.

Κανένας κρότος, κανένας θόρυβος πῶς ἀπ' τὸ φράκτῃ. Ἀγριοπρόβατα καὶ γίδες,

κοιμισμένα βέβαια εἰς τοὺς σταύλους τοὺς, δὲν ἐτάραξαν καθόλου τὴν ἡσυχίαν τῆς νυκτός.

Ἀφοῦ δὲν ἄκουγαν τίποτα, ὁ ρεπόρτερ καὶ ὁ ναῦτης ἐσκέφθησαν ἂν ἔπρεπε νὰ σκαρφαλώσουν ἀπὸ τὸ φράκτῃ καὶ νὰ εἰσχωρήσουν εἰς τὴν στάνην. Πράγμα δηλαδὴ ποῦ ἦταν ἀντίθετο ἀπὸ τῆς συμβουλῆς τοῦ Κυρίου Σμιθ.

Εἶνε ἀλήθεια, ὅτι τὸ τόλμημα μπόρουσε νὰ ἐπιτύχῃ, μπόρουσε ὅμως καὶ νὰποτύχῃ. Κι' ἂν ὁλοὲν οἱ κατάδικοι δὲν ἤξεραν τίποτα, ἂν δὲν εἶχαν πάρῃ ἀκόμη μυρωδιὰ ὅτι οἱ ἀποικοὶ βγήκαν γὰρ τοὺς πολέμους, ἂν ὑπῆρχε τελοσπάντων, ὡς τὴν στιγμὴ ἐκείνη, κάποια πιθανότης νὰ τοὺς πέσουν ξαφνικά, ἔπρεπε νὰ διακινδυνεύσουν αὐτὴν τὴν πιθανότητα μὲ τὸ ἀσυνλόγητο σκαρφάλωμα τοῦ φράκτῃ.

Καὶ νὰ παρακούσουν ἔτσι τὸν ἀρχηγό, ποῦ τοὺς ἐστελεε μόνο νὰ ἰδοῦν;

Ὁ ρεπόρτερ δὲν τὸ εὗρισκε σωστό. Προτιμώτερον ἦταν, ἔλεγε, νὰναβληθῇ ἡ ἀλυσὶς τῆς στάνης ὡς τὴν στιγμὴν ποῦ θὰ μπόρουσαν νὰ τὴν ἐπιχειρήσουν ὅλοι οἱ ἀποικοὶ μαζί. Τὸ βέβαιον ἦταν, ὅτι μπόρουσαν νὰ φθάσουν ὡς τὸ φράκτῃ χωρὶς νὰ παρατηρηθῇ καὶ ὅτι ὁ φράκτῃς δὲν φαίνονταν νὰ φρουρηθῇ. Μιὰ φορὰ λοιπὸν ποῦ εἶδαν καὶ βεβαιώθηκαν γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα, μπόρουσαν τώρα νὰ γυρίσουν στ' ἀμάξ καὶ ἐκεῖ πᾶν θὰ ἔβλεπαν.

Ὁ Πέγκροφ φαίνεται ὅτι παραδέχθηκε αὐτὴν τὴν γνώμην, γιὰ τὸν ὅτι δὲν ἔφερε καμμίαν δυσκολίαν νὰκολουθῇ τὸν ρεπόρτερ, ὅταν αὐτὸς ξεκίνησε γιὰ τὴν ἀκροδασίαν.

Ἦτορ ἀπὸ λίγα λεπτά, ὁ μηχανικὸς ἐπληροφόρηθη γιὰ τὴν κατάστασιν. Κι' ἀφοῦ σκέφθηκε, εἶπε:

Τώρα λοιπὸν ἐγὼ πιστεύω, ὅτι οἱ κατάδικοι δὲν εἶνε μέσα εἰς τὴν στάνην.

Θὰ τὸ ἰδοῦμε, ἂν σκαρφαλώσουμε τὸ φράκτῃ, ἀποκρίθηκε ὁ ναῦτης.

(Ἐπεται συνέχεια) ΓΡ. ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

«Εἶδαν ἀκόμη καὶ κατὰ σκοτεινὰ τοῦ νυκτός...»

(*) Ἰδε εἰκόνα 48ου φύλλου, σελ. 265.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΙ ΜΥΘΟΙ

ΠΑΙΔΙ ΚΑΙ ΠΑΤΕΡΑΣ

—Τ' είνε τὸ σπινάκι
Ποῦ δλοῖ δοῖ περὶν;
Σὺν γῆν' ἐκκλησάκι
Δὲς τὸ προσκυνοῦν;

Κι' ὅμως στὸ παλάτι
Κότταζε, γυροῦν.
Ὅλοι τοὺς τὴν πλάτη,
Τὸ περιφρονοῦν!

—Τὸ παλάτι κούβει.
Τὸ παλάτι ἐνδοῦτο,
Φιλαργύρου πλοῦτο.

Κι' εἶνε τὸ καλύβι
Πλοῦσιον, πού δστερήθη
Δινοῦντας στὰ πλήθη!

1918

ΓΙΑΝΝΗΣ ΠΕΡΓΙΑΛΙΤΗΣ

ΑΘΗΝΑΪΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

ΤΟ ΞΕΣΠΑΘΜΑ

Ἀγαπητοί μου,
ΤΑΝ ἤμουν στὴν ἡλικία σας καὶ
στὴν πατρὶδα μου, —θυμοῖμαι,—
ξεσπάθωνα κι' ἐγὼ γιὰ τὴ «Διά-
πλασι». Ἡ λέξι «ξεσπάθωμα» δὲν
εἶνε βγῆ ἀκόμα, ὑπῆρχε ὁμοῦ τὸ πρᾶγμα.
Ἡ Διάπλασι μᾶς ἐστὲν καὶ τότε ἀγγε-
λίες καὶ μᾶς παρακαλοῦσε νὰ φροντίζουμε
γιὰ τὴ διάδοσιν τῆς. Καὶ θυμοῖμαι μὲ πόσο
ζῆλο, μὲ πόσο προθυμίαν τὸν καὶ ἐγὼ.
Μπορῶ νὰ πῶ, ὅτι μιὰ ἀπὸ τῆς μεγαλή-
τερας χαρὸς τῆς ἡλικίας μου ἐκείνης, ἦταν
ὅταν εὐρίσκα καγένα καινούργιο συνδρο-
μητὴ κι' ἐπαιρνα τὴ συνδρομὴ του, —ἐνα
δίδραχμο στὴν ἀρχή, ἕνα πεντόδραχμο
ὕστερον— μὰ πεντε δραχμὲς, τὴν ἐποχὴ
ἐκείνη, δὲν ἦταν σὰ δεκαπέντε σημερι-
νές;... — καὶ τὴν ἐστὲν γιὰ τὸν κ. Παπα-
δόπουλο, Κι' ὅχι μ' ἐπιταγή, γιὰ τὴν ἐπι-
ταγὴ δὲν εἶχαν βγῆ ἀκόμα: ἐσώκλειστα
μέσα 'ς ἕνα γραμματάκι συστημένο καὶ
δοκιμωμένο. — Σὰς ἔκαμα ἕνα συνδρο-
μητὴ! Γράφετέ τον, στείλατε 'ς αὐτόν τὰ
φύλλα καὶ σὲ μὲνα τὴν ἀποδείξει. Σὰ λί-
γες ἡμέρες, ἄλληλ μου χαρά: Λάβαινα ἕνα
γράμμα ἀπὸ τὴ «Διάπλασι». — ὦ, ἐκείνη ἡ
ἐπισκεφαλίδα τοῦ φακέλου!... — πού εἶχε
μέσα τὴν ἀποδείξει κι' ἕνα μπιλλιέτο τοῦ
κ. Παπαδοπούλου μὲ θεματὴς εὐχαρι-
στίας. Ἐτορεχα ἀμέσως νὰ βρῶ τὸ φίλο
μου, νὰ τοῦ δώσω τὴν ἀποδείξει του:
— Ὅριστε! σ' ἐγάρφα!

— Τὸ ξέρω, μὴ ἀπαντοῦσε, γιὰ τὴν ἔλα-
βα καὶ τὰ φύλλα ἀπὸ τὴν ἀρχὴ τοῦ χρόνου.
— Ἐ, σοῦ ἄρεσαν;
— Τρεῖς! Ἄ, μὰ σ' εὐχαριστῶ πολυ-
πολύ, φίλε μου, πού μὴ σὺστησες ἕνα
τόσο ὥραϊο περιοδικό!

Κι' ἄλλες, βλέπετε, «θερμαὶ εὐχαρι-
στίας», πού μούδιναν θάρρος γιὰ νὰ ἐξα-
κολοῦθὼ τῆς ἐνεργείας μου. Καὶ στὸ τέλος
τοῦ χρόνου, εἶχα πάλι τὴ μεγάλη χαρὰ
νὰ βλέπω τὸνομά μου στὴ «Διάπλασι», στὸν
κατάλογο τῶν «ἐγγραφάντων», μὲ τὸν ἀ-
ριθμὸ τῶν συνδρομητῶν πού εἶχα ἐγγρά-
ψῃ. Σ' αὐτὲς ὅλες τῆς χαρὸς μιὰ μόνο
λύπη ἀνακατεύονταν: ὅταν ἐβλεπα στὸν
κατάλογο ἄλλα ὀνόματα παιδιῶν μὲ ἀριθ-
μοὺς μεγαλήτερος ἀπὸ τὸ δικό μου. Ἐγὼ
ἔσφαρα εἶχα ἐγγράψῃ μόνο πέντε, μόνο
δέκα, κι' ἕνας ἄλλος εἶχε δεκαπέντε, ἄλλος
εἴκοσι, ἄλλος τριάντα. Γρήγορα ὅμως
παρηγοροῦμαι. «Δὲν περνοῦν» εἶλεγα.
Τὸν χρόνον θὰ γράψω κι' ἐγὼ τόσους καὶ
περισσότερους! Καὶ μὴ καινούργιο ζῆλο,

ἀνανεωμένο, ἀρχίζα πάλι τῆς ἐνεργείας.

Αὐτὰ κι' ἄλλα μ' ἔκαμε νὰ θυμηθῶ
προχθὲς ἕνα γράμμα, πού ἔλαβα ἀπὸ ἕνα
καλὸ μας φίλο, ξεσπαθῶναι κι' αὐτὸς
ὁλοένα. Ἀκούει ὁμοῦ, λέει, ἀπὸ κάποια
παιδιά, ὅτι τὸ κάνει ἀπὸ συμπέρο. Ὡ, τὴ
ἀνανάκτησι, τὴ φρίκη πού τοῦ πορνεῖ ἡ
ἀδικία αὐτῆς ὑποψία!... Καὶ τί μεγάλο δι-
κηρο πού ἔχει!... Μὰ κι' ἐγὼ τότε, πού
ξεσπάθωνα γιὰ τὴ «Διάπλασι» μὲ τόσο
ζῆλο καὶ μὲ τόση ἀγνὴ χαρὰ, ἂν βρί-
σκονταν ξένο παιδί νὰ μοῦ πῇ πῶς τὸ
κάγω ἀπὸ συμπέρο, θὰ τὸ ἐπνίγα. Γιὰ τὴ
ὁ ἄνθρωπος, μικρὸς ἢ μεγάλος, δὲν ἀγα-
ναικεῖ περισσότερο, παρὰ ὅταν τοῦ παρε-
ξηγοῦν τόσο οἰκτρά ἐν' ἀγνὸ κι' ἀφιλό-
κερδο αἰσθημάτων. Καὶ ὑπάρχει πῶς ἀγνὸ,
πῶς ἀφιλόκερδο, ἀπὸ ἐκεῖνο πού ἐμπνέει
ἡ «Διάπλασι» στὰ παιδιά πού τὴ γνωρί-
ζουν; Ἀλλ' αὐτὸ πάλι εἶνε τόσο μεγάλο,
τόσο δυνατὸ, πού πολὺ δύσκολο θάταν
νὰ τὸ καταλάβῃ ἕνα ἄλλο παιδί πού δὲν
τὴ γνωρίζει. Στὸν κύκλο μας τὸ εἶπαν
κάποτε «Διαπλαστίδα», γιὰ τὴν ἀλήθεια,
καταντᾷ σὰν ἀρροστέια, σὰν ψύχωση, σὰ
μανία. Ἡ γιὰ νὰ τὸ πρῶμα εὐγενικότερα,
—κι' ἀληθινότερα,—εἶνε ὁ ἱερὸς ἐκεῖνος
ζῆλος, ὁ ἅγιος ἐνθουσιασμός, πού γεννᾷ
στὴς νέες ψυχὰς ἡ «Ἰδέα». Γιὰ τὴ «Διάπλα-
σι» δὲν εἶνε ἐν' ἀπὸ περιοδικό, δὲν εἶνε
ἕνα τυπωμένο χαρτί. Εἶνε μιὰ Ἰδέα. Κι'
αὐτὴ συγκινεῖ, ἐνθουσιάζει, φανατίζει.
Οὔτε θέλουμε τρανότερη ἀπόδειξι ἀπ'
αὐτὸ πού παρατηρήθηκε φέτος: «Ὁ πόλε-
μος τὴν ἔκαμε μισή». Γιὰ πολὺ καιρὸ ἔ-
βγαине μ' ἐνάντιστον μόνο φύλλο, μ' ἕνα
χαρτί ἐλεεινὸ, καὶ μὲ διόλου σχεδὸν εἰκό-
νες. Ἐτοῖς κοσμοτομερῆ, ἀναγκάστηκε
ἀκόμα νὰ κερβήνῃ. Καὶ ὅμως! καὶ ὅμως!
Ὅχι μόνο οὐτ' ἕνας συνδρομητὴς δὲν τὴν
ἄφισε, παρ' ἀπεναντίας προστέθηκαν κι'
ἄλλοι πολλοί. Μὲ τὸ ξεσπάθωμα τοῦ, μὲ
τῆς ἐνεργείας τοῦ, οἱ θερμοὶ τῆς φίλοι
ἀψήσαν τὴν κυκλοφορίαν τῆς ὅσο ποτέ.
Μάλιστα, αὐτὴ ἡ ἐκδοσι «Μη-με-λησμέ-
ναι» ἔχει σήμερα τὴ μεγαλήτερον διάδοσι
ἀπ' ὅσες ἐγγώρισε ὡς τώρα ἡ Διάπλασι.
Νὰ ὁ θύλακός τῆς Ἰδέας!

Ἀς κοπιᾷσῃ τώρα νὰ τὰ καταλάβῃ αὐτὰ
ἕνα ξένο παιδί, πού δὲν εἶδε «Διάπλασι»
ποτέ του. Μὰ τὸ φρικότερο πρᾶγμα τοῦ
κόσμου εἶνε νὰ παρεξηγήσῃ καὶ νὰ φαν-
τασθῇ, ὅτι ἐκεῖνο πού χαλοῦν τὸν κόσμον,
γιὰ νὰ διαδίδεται, νὰ κυκλοφορῇ ἕνα κα-
κοτυπωμένο φυλλάκι, δὲν τὸ κάνουν
παρ' ἀπὸ κάποιο μεγάλο συμπέρο... ὁλοκ.
Γι' αὐτὸ, ὑποθέτω, ἐκτός ἀπὸ τὸ φίλο
μας πού μὴ ἐγάρφα τὸ παρᾶπόνό του,
καὶ πολλοὶ ἄλλοι «ξεσπαθῶντες», θὰ ἔ-
τυχε νὰκούσουν τέτοια μομφὴ καὶ νάγα-
νακτῶν. Ἀλλὰ σὰς βεβαίω πῶς οἱ θυ-
μοὶ εἶνε περιττοί. Σ' ὅποιο παιδί σὰς
ἐκφράσῃ τυχὸν τὴν ἀπορία του καὶ τὴν
κακὴ ὑποψία του γιὰ τὸ ξεσπάθωμά σας,
δὲν ἔχετε παρὰ νὰ τοῦ ἀπαντήσετε:

— Γίνου καὶ σὺ συνδρομητὴς ἐστὶ «Διά-
πλασι», γνῶρισέ τη καὶ θὰ ἰδοῦμε ἂν
ὕστερ' ἀπὸ ἕνα χρόνον, ἀπὸ ἕξ ἡμέρας, δὲν
θὰ ξεσπαθῶνῃ καὶ σὺ μὲ τὸν ἴδιον ζῆλο
καὶ μεγαλήτερο. Καὶ τότε θὰ μοῦ πῇς ἂν
θὰ τὸ κάνῃς ἀπὸ ταπεινὸ συμπέρο ὀλιζό,
ἢ ἀπὸ ἕνα ἄλλο ἡθικὸ, ὑψηλὸ, εὐγενικώ-
τατο: ἀπὸ τὸ συμπέρο μιάς Ἰδέας.

Σὰς ἀσπάζομαι

ΦΑΙΔΩΝ

Οἱ βιβλιόφιλοι εἰδοποιοῦνται ὅτι:
Τὸ ΜΥΣΤΙΚΟΝ ΤΗΣ ΚΟΝΤΕΣΣΑΣ ΒΑΛΕΡΑΙΝΑΣ
ΠΛΗΣΙΑΖΕΙ ΝΑ ΕΞΑΝΤΛΗΘΗ

ΠΑΙΔΙΚΑ ΠΑΡΑΜΥΘΙΑ

Η ΚΥΡΑ ΑΛΟΥΠΟΥ

Δὲν τῆς ἤρθε βολετὸ τῆς Κυρᾶ Ἀλου-
ποῦς νὰ πάρῃ καμμιὰ κότα. Μὰ νηστικὴ
πάλι μπορεῖς νὰ κάτῃς; Ἀγ! ἂς εἶχε
νὰτρωγε κι' ἂς ἦταν ὅ,τι νάταν. Δὲν θὰ
παζάρευε...

Νὰ μιὰ τρύπα στὴν καλύβα τοῦ Μπαρμπά
Μανώλη τοῦ δασοφύλακα. Ἀ! ὥραϊα!
τὴ χωρεῖ. Μπήκε μέσα στὴν καλύβα. Ἐ!
τί νὰ κάνῃς; εἶδες πού τὸ λέει κι' ἡ πα-
ροιμία; Ὅποιος δὲν ἔχει κότα, τρώει κου-
λούρα. Κ' ἡ ἄλουπού πού δὲν εἶχε κότα,
ἔφαγε τὴν κουλούρα τοῦ Μπαρμπά Μανώ-
λη. Χόρτασε. Παράπονο δὲν εἶχε ἀπὸ τὸ
Μπαρμπά Μανώλη. Ἀς εἶνε καλὰ ὁ ἄν-
θρωπος.

Κάνει νὰ βγῇ πάλι ἀπὸ τὴν ἴδια τρύ-
πα... Δὲν τὴ χωρεῖ...

Σὲ λίγο γύρισε ὁ Μπαρμπά Μανώλης
καὶ τὴ πέτυχε μέσα... Χὰ γὰ χά...

ΑΘΑΝ. Χ. ΠΑΠΑΧΑΡΙΣΗΣ

ΣΤΗΛΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΩΝ

ΣΥΝΤΡΙΜΙΑ

Τὸ μανιασμένο κύμα
βουίζει τρομερά.
Μὰ ἔπειτα ἀπὸ λίγο
κυλιετ' ἀρμονικά.

Ὁ φουσκοκίμενος ποταμός,
στὴ μέθῃ του ἁπάνω,
σαρῶνει ὅ,τι μπορεῖ.
Μὰ σὰν νὰ συλλογίστηκε
τ' ἄποπο τὸ μεγάλο
τὴν πρωτὴν γαλήνη
περίλυπα ζητεῖ.

Τόλσπαρτο χωράφι
θὰ μείνῃ καὶ γυμνόν.
Μὰ θὰ γυρίσῃ πάλι
στὸν πρῶτό του καιρό.

Καὶ τοῦ τυφλοῦ φανατικοῦ,
πού λὲς πῶς ἡ ἀλήθεια
μακρὰν τοῦ κατοικεῖ,
πέφτουνε ἡ φτεροῦγες του
καὶ βλέπει τὴν περίσσια
κι' ἀσκίαστῃ Ἀρετῇ.

Κι' ἡ Τύχη ποῦνε μιὰ θεά,
μὲ δύστην Ἀδελφῇ,
πολλὰς φορὲς μεριάζει
ἢ Ἀλλῇ νὰ διαβῇ.

Ἡ λύπη τρεμοσβύνει
μὲ τὸν πολὺ καιρὸ,
Μὰ καὶ χαρὰ αἰώνια
δὲ βρίσκειται ἐδῶ.

Κυανόλευκο Λάβαρο

ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΠΝΕΥΜΑ

Στὸ δρόμο.

—Γιατί κλαῖς, μικρὸ μου;

—Ἐχασα τὸ δρόμο μου...

—Πῶς; Μὴν ἦταν τρύπα ἢ τσέπη σου;
Ἐστᾶλη ὑπὸ τῆς Γοργῆς Ψαρπούλας

*Επίκαιρο.

—Πόσα δράμα ἔχει ἡ οὐκ, Παυλάκη;

—350, δάσκαλε.

—Πῶς; γιατί;

—Γιὰ τὸς φορὲς μ' ἔστειλε ἡ μα-
μά μου νὰ φωνίσω μιὰ οὐκ πρᾶγμα, βγήκε
350 δράμα.

Ἐστᾶλη ὑπὸ τοῦ Ὀνειροπόλου τῆς Δόξης

ΔΗΛΩΣΙΣ ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΗ

ΑΠΟ 1ης ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ Η "ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ", ΓΙΝΕΤΑΙ ΠΑΛΙΝ ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΗ.—ΚΑΙ Η ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΑΥΞΑΝΕΙ ΟΛΙΓΟΝ, ΚΑΤ' ΑΝΑΓΚΗΝ

ΠΩΣ σὰς εἶπα καὶ εἰς τὸ προηγούμενον, ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου, πού ἀρχίζει καὶ τὸ νέον τῆς 41ον ἔτος, ἡ
«Διάπλασι» σας θὰ ἐκδίδεται πάλιν ὀκτασέλιδη. Διότι εὐρέθῃ ὀλίγον χαρτί, τὸ ὁποῖον θάρκεσθαι ἔως
νὰ φθάσῃ τὸ ἀναμενόμενον.

Ἀλλὰ καὶ τὸ εὐρεθὲν, καὶ τὸ ἀναμενόμενον χαρτί, θὰ τιμῶνται ἀκόμη τόσο ἀκριβὰ, ὥστε
ἀ μὴ ἦτο ἀδύνατον νὰ δίδω ὁκτώ σελίδας τὴν εβδομάδα μὲ τὴν ἰδίαν συνδρομὴν καὶ τὴν ἰδίαν τιμὴν τοῦ
φύλλου. Εἶμαι λοιπὸν ἀναγκασμένη νὰ ἐξῆσθαι ὀλίγον καὶ τὰ δύο. Ἀλλὰς τε οἱ περισσότεροι ἀπὸ τοὺς συν-
δρομητὰς μου τὸ ἐξήγησαν. Προτιμοῦν δηλαδὴ μιὰν «Διάπλασιν» ἀρτίαν ὅπως ἦτο, ἔστω καὶ ὀλίγον ἀκριβώ-
τερην, ἀπὸ μιὰν «Διάπλασιν» μισήν, ἔστω καὶ φθηνότερη.

Πρὸ τιναν ἀκόμη ἔστω, ὅταν ἡ συνδρομὴ τῆς Διαπλάσεως ἦτο 8 δραχμαί, τὰ τυπωτικά καὶ τὸ χαρτί, γιὰ
ἕνα ἔτησιον συνδρομητὴν, μὴ ἐστοίχιζαν 1 δραχμὴν. Ὡστε μὴ ἔμεναν 7 δραχμαὶ διὰ τὰ ἄλλα, —εἰκόνας,
ἀχρηστικά, μισθοὺς Διευθυντοῦ, Συντάξεως, Διαχειρίσεως, Διεκπεραιώσεως, ἐνοικίων καὶ ὑπηρεσιῶν Γρα-
φείου, ἐκτυπώσεων ταινιῶν καὶ ἄλλων ἐντύπων, γραφικὴν ὕλην κτλ. κτλ. Σήμερον, τὰ τυπωτικά καὶ τὸ χαρτί
ἔθελον συνδρομητοῦ μόνον μὴ στοίχιζον δραχμὰς 6. Πόσο λοιπὸν ἔπρεπε νὰ ἔχη ἡ συνδρομὴ, διὰ νὰ μὴ
ἔγουν πάλιν διὰ τὰ ἄλλα 7 δραχμαί; 13 δραχμαί. Ἐτοῖ; Ἀλλὰ καὶ τὰ ἄλλα ὅλα πού εἶνε τώρα τόσο
περιτιμημένα; Ἀν, τὸν καλὸν καιρὸν, εἶχα 7 δραχμὰς δι' αὐτὰ ἀπὸ καθε συνδρομῆς, σήμερον δὲν ἔπρεπε
ἔχω τοὐλάχιστον τὰ διπλά, δηλαδὴ 14. Ἀλλὰ 14 καὶ 6, μᾶς κάμουν 20. Ἐ, λοιπὸν, εἰν τὸν καλὸν
καιρὸν ἡ «Διάπλασις» εἶχε 8 δρ. τὸν χρόνον, σήμερον ἔπρεπε νὰ ἔχη 20, ἔστω 18, ἔστω 16. Ἐτοῖ;...
Ἀλλὰ ὅχι! Ἡ συνδρομὴ τῆς «Διαπλάσεως» ἀπὸ 1ης Δεκεμβρίου, δὲν αὐξάνει, παρὰ μόνον εἰς

Δραχμὰς 12 διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν (ἔξαμ. 6,50, τριμ. 3,50) καὶ φράγκα χρ. 15 διὰ τὸ Ἐξωτερικὸν
(ἔξαμ. 8, τριμ. 4,50).

Καὶ ἡ τιμὴ τοῦ φύλλου εἰς 30 λεπτά διὰ τὸ Ἐσωτερικὸν καὶ 35 διὰ τὸ Ἐξωτερικόν.

Εἶνε φανερόν τώρα, φιλί, μὲ τὴν μικρὰν αὐτὴν αἰξίαν, πάλιν μὲ στενοχωρίας θὰ τὰ καταφέρω. Ἐλπίζω
ὅμως, ὅτι οἱ καλοὶ μου φίλοι, ἀναγνωρίζοντες τὴν δυσίαν, δὲν θὰ παύσουν νὰ συνεισφέρουν, ὅτι εἰμπορεῖ
κῶνας, διὰ τὴν Ἐπαρκειαν τῆς Διαπλάσεως καὶ ἀκόμη, ὅτι τὸ ξεσπάθωμά των τώρα θὰ εἶνε ζωηρότε-
ρον παρὰ ποτέ.

Καὶ ὑπάρχει λόγος, μὰ τὴν ἀλήθειαν! Ἀν μὲ τὴν τετρασέλιδην, τὴν μισήν ἐκδοσιν, τὸ ξεσπάθωμα ἐπῆγε
ποῦ καλὰ, ὅσο μαρτυροῦν τὰ σήμερον δημοσιεύματα, πόσο μᾶλλον πρέπει νὰ ἐλπίζω, ὅτι
ἡ θαυματουργὴ φέτος μὲ «Διάπλασιν» ἀρτίαν, ὀκτασέλιδην, μὲ τὴν ποιικίαν τῆς ὕλης πού θὰ περιέχῃ,
τὸ πλῆθος τῶν Διαγωνισμῶν πού θὰ μπορῇ νὰ κάμῃ καὶ πρὸ πάντων μὲ τὸ ἀριστουργηματικὸν μυθι-
κόρημα τοῦ Ἐκτορος Μαλὸ «Χωρὶς Οἰκογένεια», διὰ τὸ ὁποῖον θὰ σὰς ὁμιλήσω παρὰ κάτω;...

Ὡ, μὰ εἶμαι βεβαία ἐπὶ καὶ ὁ πλέον δύστηρος, καὶ ὁ πλέον φιλάργυρος—ἀν ὑπάρχουν φιλάργυρα παι-
διά!...—θὰ πληρώσῃ πολὺ εὐχαρίστως μιὰν δεκάραν ἐπιπλέον τὴν εβδομάδα, ἡ 2 καὶ 3 δραχμὰς τὸ ἔτος,
ἀ νὰ ἔχη μιὰν «Διάπλασιν» ὅπως θὰ εἶνε τὸ 1919!

Τώρα ἴσως θὰ μ' ἐρωτήσετε: Καὶ ἂν ἐν τῷ μεταξὺ ἔλθῃ φθινότερον χαρτί, πῶς δὲ καὶ αἱ τιμαὶ των
τυπωτικῶν καὶ των ἄλλων πραγμάτων, τί θὰ γίνῃ;—Αὐτὸ μὴν τὸ ἐλπίζετε! Διὰ πολὺν καιρὸν ἀκόμη, δυσ-
τυχῶς, ὅλα τὰ πράγματα θὰ εἶνε ἀκριβὰ... Εὐθὺς ὅμως μὲ μὲν ξεπέσουν ὀλίγον, εὐθὺς δηλαδὴ μὲ μὲν μὲν τὸ
τοῦ φέροντος ἀπὸ περιττώσεως, τὸ φύλλον θὰ γίνῃ δωδεκάσέλιδον, μὲ τὴν ἰδίαν συνδρομὴν. Ἐάν δὲ ἐπιστρέ-
ψωμιν καὶ εἰς τὸ πρῶτον καθεστῶς, θὰ γίνῃ, πάλιν μὲ τὴν ἰδίαν συνδρομὴν, δεκαεξασέλιδον.—Ἐ, εἰσθε εὐ-
χριστὴ μένοι; Τὸ ἐλπίζω...

Καὶ σὰς ἀσπάζομαι ἐγκαρδίως.

Η ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΞΕΣΠΑΘΜΑΤΟΣ

[Ἰδε Διάπλασιν τοῦ 1917, σελ. 338]

ΟΠΟΥ τὰ πράγματα ὁμιλοῦν,
ἡ λόγια εἶνε περιττά. Ἰδίτε τ'
ἀποτελέσματα αὐτά, πού ἀρχί-
ζουν ἀπὸ σήμερον, καὶ κρινεῖτε
ὅσοι σὰς πόσον ζωηρὸν καὶ καρ-
ποφόρον ὑπῆρξε τὸ Ξεσπάθωμα
τοῦ 1918.

Ἀλλ' ἂν τὰ λόγια εἶνε πολλὰ
περιττά, κάποτε εἶνε καὶ ὁ-
ρεδίοιλον ἀνίσχυρα... Μὲ τί λό-
γα, παραδείγματος χάριν, θὰ ἡμ-
εροῦσα νὰ ἐκφράσω τὰς εὐχαρι-
στίας μου, τὴν εὐγνωμοσύνην
μου, πρὸς ὅλους αὐτοὺς τοὺς ἀγα-
ποῦς μου φίλους, πού ἔξοπα-
σαν φέτος τόσο γενναῖα καὶ
ἐβόηθησαν νὰ τὰ βγάλω πέρα
τόσον δυσχερεῖς, εἰς δεινὰς, νὰ
καλλίτερα, περιστάσεις;

Ὅσον διὰ τὸ Ξεσπάθωμα τοῦ
1919, ὕστερ' ἀπ' ὅσα σὰς εἶπα
παρὰ πάνω, εἰς τὴν Ἀθηνῶν μου,
ἀπ' ὅσα σὰς γράφει εἰς τὴν
μεριμνὴν του Ἐπιστολὴν ὁ κ.

αἰδων, ἐν μόνον ἔχω νὰ προσ-
έσω: Αἱ ἰδίαι δυσχερεῖαι ἐξα-
λουθοῦν, τὸ γνωρίζετε. Ἡ μι-

κρὰ σχετικῶς αἰξίσις τῆς συν-
δρομῆς δὲν ἀρκεῖ διὰ νὰ καλύψῃ
τὰ ὑπερογκὰ ἔξοδα τοῦ ὀκτασε-
λίδου φύλλου. Τὸ Ξεσπάθωμα
λοιπὸν τοῦ 1919 πρέπει νὰ εἶ-
πολὺ ζωηρότερον καὶ ἀπὸ τὸ Ξε-
σπάθωμα τοῦ 1918.!

Εἰς τὴν κατωτέρω πίνακα, ὁ ἀ-
ριθμὸς, ὁ ὁποῖος συνοδεῖται καθε
ὄνομα, σημαίνει πόσα φύλλα ἐν δυνά-
μει δέδωκεν ὁ διαγωνιζόμενος, εἴτε μὲ
συνδρομητὰς, εἴτε καὶ μὲ τοὺς δύο τρόπους.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΠΡΩΤΗΣ ΤΑΞΕΩΣ
Ἰδεώδης Ἑλλάς, φύλ. 5,200
(Κορυφαία τῶν Μονάδων.)

Ὅμας Κυανόλευκο Λάβα-
ρον. Ἑλλάδος τοῦ Μέλλοντος καὶ
Διαβολάκι τῆς Γειτονίας, φύλ.
4,327 (Κορυφαία τῶν Ὁμάδων.)
Λοιπὸν ἀπὸ Διαβολάκι, φύλ. 2,583.

Ὅμας Ἀρελὸς Χιωτοπούλας καὶ
Καστανῆς Χιωτοπούλας, 2,541. Σὺλλο-
γος «Βουλγαροκρατομένη Ἐάν-
θη», 2,421. Ὅμας Ἡρακλῆς Σάμου
καὶ Τοικυμῆς, 2,210. Μελαχροινὴ Σω-
φράστια, 1,859. Σὺλλογος «Ἀναγν-
ητὴς» 1,610. Σὺλλογος «Ἀμυνα»,
1,284. Ἀνεμόνῃ, 1,281. Σὺλλογος
Γαλανόλευκη, 1,236. Προσκοπία

τοῦ Εὐξείνου, 1,169. Χალσμός-Χο-
σμον, 1,109. Ἑλληνικὴ Σφαῖρα, 1,077.
Ναυτοπαῖς 950.

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΤΑΞΕΩΣ
Σὺλλογος «Ἑλπίς», 923. Σὺλλογος.
Κρήτη, 888. Ἀπόγονος τοῦ Ὀδυσ-
σεύς, 873. Παπᾶκι, 848. Φαίδρα, 832.

Βασίλειος τοῦ Αἰθέρους, 790. Ὅμας
Ἀρελὸς Ἐανθοῦλας καὶ Ἀντοκρα-
τῆς τοῦ Βυζαντίου, 789. Στοι-
νοπούλα, 759. Ὅμας Ἐσπεῖρον
καὶ Χρυσόκοπος Ἀσέως, 756. Ἀ-
νατέλλουσα Σελήνη 749. Μακε-
δὼν Πάδοκαπος, 720. Ἑλληνικὴ
Ἀκμή, 669. Ὁρμος Ἀπόλλων, 647.

Νικητῆρος Ἀθήνη, 639. Πόλις τῶν
Ὀρειῶν, 606. Ἡρώς τοῦ Ραββῆ,
591. Ἐνδοξὸ

Ο Έκτωρ Μαλλό το έγραψε διά την δεκαπενταετή σότε κόρη του Λουκίαν, εις την οποίαν το αφιερώνει με μίαν τρυφερωτάτην επιστολήν. Είπε λοιπόν μυθιστόρημα κυρίως διά την νεολαίαν. Αλλά και ποίος μεγάλος δέν το έδιδασκε με την μεγαλητέραν απόλαυσιν; Το «Χωρίς Οικογένεια» είνε από τα σπάνια εκείνα βιβλία, που εις μίαν οικογένειαν φιλανθρωπιστών, το διαφιλονικεί ο έγχρονος προς τον πάππον.

Πρό πολλών ετών, η «Διάπλασις» έδημοσίευσεν έν άλλο έργον του ίδιου συγγραφέως, το «Έν Οικογένεια». Και αυτό είνε έξοχον, και αυτό έκαμε μεγάλην έντύπωσιν. Και όμως το «Έν Οικογένεια» εοχετα δέυτερον. Το «Χωρίς Οικογένεια» είνε το πρώτον, το άδίστατον το αδόρητον, το εμπνευσμένον άληθινά. Άμα δηλαδή είδε ο Μαλλό την μεγάλην έντύπωσιν που είχε το «Χωρίς Οικογένεια», άνάθησε κι έγραψε ως συμπλήρωμα, ως παντάν, το «Έν Οικογένεια». Ήτο δυνατόν να είχε την εμπνευσιν του πρώτου; Άλλ' άφού και το δεύτερον είνε τόσο ορατόν, φαντασθήτε πιά τι είνε το πρώτον! Άριστούργημα; Σας βεβαιώ ότι η τετριμμένη αυτή λέξις δέν άρκει διά να το χαρακτηρίση.

Το «Χωρίς Οικογένεια» έχει μεταφρασθή εις όλας τάς γλώσσας του κόσμου. Και ελληνικά μεταφράσθη από τον Άλέξανδρον Ραγκάδη, πρό 40 ετών, και έδημοσίευσεν εις περιόδικόν της έποχής εκείνη. Έννοείται, ότι άντίτυπα δέν υπάρχουν πλέον πουθενά. Άλλά και να υπήρχαν, η μετάφρασις είνε εις τέτοιαν γλώσσαν, που δέν διαβάσεται σήμερα. Δι αυτό έκέφεθη, ότι μπορούσιν να δημοσιεύσω κι' εγώ το παλαιόν άλλ' άθάνατον αυτό έργον, άναυωμένον τρύπον τινά, εις μετάφρασιν σημερινήν, επίτηδες κατωμένην διά την «Διάπλασιν», και με τας θυμασίας εικόνας της τελευταίας γαλλικής εκδόσεως. Θά ήτο κρίμα να μη περιλαμβάνεται εις την σειράν της «Διάπλάσεως» έν τέτοιο μυθιστόρημα διά παιδιά!

Διά σήμεραν αυτά άρκούν. Είς το προσεχές θά σάς γράψω διά το «Χωρίς Οικογένεια» και ο κ. Φαίδων.

Όραίος Έπιστολάς μου έστειλαν αυτήν την εβδομάδα οι έξής: Μιχάι, Γουγγι Φαρμπούλα, Λέων της Καίσιονεας, Τρελλοσκακιάς, Άνταλούζα, Αΐθριος Ουρανός, Όραϊο Θαλασσοπούλι, Δοξαμένη Έλλάς, Σανθός Ιαπότης, Έλληνικός Ουρανός, Δημοσθένης Σ. Κ., Πιολαρχος Γράντ, Άνήσυχον Πνεύμα, Φτερωτή Βαρκούλα και Πουπέ. — Έξέτελεσα τάς παρ'αγγελίας των και τους εύχαριστώ όλους διά τα καλά των λόγια.

Έγκάρδια συλλυπητήρια εις το Τραγούδι της Δευτεριάς, διά τον θάνατον του πολυχατημένου μας Άνδρέα και εις τον Ίωάννην Σηλησιόπουλον και ταδέλους, διά τον θάνατον του πολυκλαύστου πατέρα των Νικολάου Σηλησιόπουλου, δικηγόρου και παλαιού μου συνεργάτου.

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

Διά 1 έως 3 το πολύ προτάσεις λεπτά 50.
Διά τας περίπλεον 10 λεπτά ή λέξεις.)
Μ. Μ. επιθυμούν να μεταλλάξουν: ο Έλληνικός Ουρανός με Κόρ. τ. Βουν., Τραγ. τ. Λευτ., Νικ. τ.

Αθρ., Ψευτ. Κουκλ., Τρισεύγη, Βερβένια, Τιάροκον. — ή Κόρη του Βουνού με Μαριμ. Βασ., Διάτ. Άστέρτα, και Χαλκιδάουλος. — ή Δοξαμένη Έλλάς με Πειρακτ. Τρελλοαροσ., Φοράουλ., Τρισεύγ., Ριόκ., Ζινέτ., Τιάροκ., Μυγκέ, Άχιδα, Παπάκι, με όλας τάς Έλλάδας και με τους Ψευδωνυμούς: Άθωνών, Ίωαννίνων και Φιλήρου. — το Όραϊο Θαλασσοπούλι με Δικέφ. Άετόν και με όλους. — ή Κορωνίς των Ζιζανίων με Πτερο. Νίκη, Ψυχ. τ. Απειρόν, Εγγ. Φιλόδ., Προσκ. τ. Καθ., Ένιαιάν Έλλ., — ή Μανόν με Κόρ. του Βουν., Βασ. τ. Βουλγ., Άφελή Χιωτοπ., Κυθέρ., Πουπέ, Άσπρολ. Τριουβαλ. — ή Γουγγι Φαρμπούλα με Φτωχό Χαμομ., Τρελ., Άτσιγ., Ψευτ. Κουκλ., Ίδιότ., Σουλιάτ., Γρατζιέλ., Κυκλαμ. Τσαγ., Μαγκισία. — ο Ζεύς με Νύμφ. τ. Βοσπ. Σεπεσμ. Δόρδ. Ύμνον τ. Έλευθ., Λευτεριά, Έλενάκι.

Η Διάπλασις ασπάζεται τους φίλους της: Καστανήν Χιωτοπούλαν (χαίρω που έγινες καλά Έστειλα) Α. Π. Παπαδ. (ο Άνάνιας έλαβε το ωραιότατο γράμμα σου και θάβηλε πολύ να έλαμε τόπο, για να το διαβάσουν όλοι) Κόρη του Βουνού (δόξα τω Θεώ γρήγορα να μου γράψης και για την Π. Έλλ. πώς έγινε καλά) Ψωφιδέα (έλαβα εύχαριστώ περαστικά) Κυνόλευκο Λάβαρο (δέν πειράζει ο κ. Φ. σ' εύχαριστεί πολύ για τα όρατα που σου έγραψες, άμα διάβασες το βιβλίο του) Ατρόμητον Άμαζόνα (μπορείς να ψηφίσης ως 10 ψευδώνυμα της άναγνώστριν θά ιδής εις το α' φύλλον του Δεκεμβρίου) Τελευταίον Παλαιολόγον (εύχαριστώ) Έλληνικόν Στέμμα (η στατιστική σου δέν είνε άκριβής, διότι δέν είχες υπ' όψει σου και τας άπαντήσεις των παραλειφθέντων και είνε τόσαι, που άλλοιώνουν τάποτελέσματα) Ναπολέοντα Α'. (έλαβα, εύχαριστώ έγκάρδια συλλυπητήρια) Άγιν (βέβαια μπορεί) Τιμημένο Τουφέκι (έλήφθη) Κύμα του Αίγαίου (ο Άνάνιας θά σάς δώση έρώτησιν διά 33ην Κυριακήν έντός του Δεκεμβρίου) ή διεύθυνσίς του εις στο Γραφεϊόν μου) Άνεμώνην του Άγρού (το γράμμα σου χαριτωμένον Εύσημα δέν άπονέμονται στο διαγωνισμό των Εύσημων) Μανόν (ναί, μπορούν να λάθουν μέρος στο Δημοφίσημα κι' όλες ή φίλες σου που δανείζονται και διαβάσουν τη «Διάπλασι» από σένα ή άπ' όποιονδήποτε άλλον) Παν. Ι. Δομ. (όχι δέ! 15 Άσκήσεις με τας λύσεις των, δέν χωρούν εις έν... επιστολικόν δελτάριον, πρέπει να γράφονται καθαρά, πλατεί, με μεγάλα γράμματα, για να μη σβραδώνεται και ο καίμενος ο Άνάνιας' γι' αυτό θέλω να είνε σε τετράδιο, ή τουλάχιστο σε μία μεγάλη κόλλα χαρτί) Σεπεσμένον Δόρδον (που μέλις είδε ότι θά δημοσιεύσω το «Χωρίς Οικογένεια», το όποιον γνωρίζει, έσπευσε να μου γράψη, ότι δέν μπορούσε να γίνη ωραιότερη έκλογή) Μακεδόνα Πρόσκοπον (βραβεϊόν έστειλα) αυτά δέν τα ξέρω καλά, γιατί... δέν ήμουν εκεί' άκουσα όμως κάποτε, ότι η Σινσκριτή είνε ή μητέρα της Λατινικής και της Έλληνικής και, από της δυο αδελφές,

παισιότερη ή Λατινική' όχι, επί Τρωϊκού Πολέμου τα ελληνικά γράμματα δέν είχαν αναπτυχθή' ο Όμηρος έφάνη τριακόσια και πλέον χρόνια μετά την άλωση της Τροίας' τα ελληνικά του λοιπόν είνε κάθε άλλο παρά έκείνα που μιλούσαν ο Άγαμέμνων και ο Όδυσσεύς) Γαλαζιαν (ναί, εις την Έπιγραφήν του 49 φύλλου, αντί Η, εκεί κάτω στη μέση, θέλει Α.) Άεροναυτην, Άγαλμα της Έλευθερίας κτλ. κτλ.

Μικρόν Άγαιόν, Σπ. Χ. Δειδρ., Ι. Πουλ. (έλαδ, εύχαριστώ.)

Ίδεώδες των Έλλήνων. Κόμητα των Πατρών, Κορωνίδα των Ζιζανίων (έστειλα.)

Είς όσας επιστολάς έλαβα μετά την 12 Νοεμβ. θάπαντήσω εις το προσεχές.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

(Συνέχεια του 17του Διαγωνισμού Λύσεων Σεπτεμβρίου—Νοεμβρίου. Αι λύσεις δεκταί μέχρι της 18ης Φεβρουαρίου, αλλά και πέραν της προθεσμίας ταύτης, έφ' όσον δέν θά έχουν άκομή δημοσιευθή, όπως και των προηγουμ. φυλλάδ.

387. Στοιχειόγραφος

Είμαι μία ώραία χώρα
Της Τουρκίας έως τώρα.
Αν μου κόψης το κεφάλι,
Κάτι τι χωρίς άζια,
Πέ, κουρέλι, θά ποδάλη.
Έστάλη υπό τ. Χαντζή Προμετιανού
388. Αναγραμματισμός
Κάποιο μυθώδη ήρωα
Αν αναγραμματίσθης,
Άμέσω τον πατέρα του
Έμπρός σου θάπαντήσθης.
Έστάλη υπό της Ένιαιάς Έλλάδος
389. Πυράκι άντεστραμμένη
* * * * * = Σπαρτιάτης
* * * * * = Θεά.
* * * * * = Ποταμ. Ίτζλ.
* * * * * = Ζώνον.
+ Οί σταυροί πτηνών ήδικόν.
Έστάλη από το Άνδρέο Έλληνόπ.

390. Επιγραφή

ΤΥΟΒΟΦ
ΒΑΙΔΣΑ
ΟΛΑΣΚΑ
ΕΔΥΕΨΝ
ΙΣΩΣΙΝ

Έστάλη υπό Ίωάν. Κ. Γαλιανοπούλου

391. Ανόστειξ έξ Άντιθέτων

Να εύρεθουν αντίθετα των κάτωθι λέξεων ταύτα, ώστε διά των άρχικών των νάποτελούν άσολαγια λατρών:
Άλλος, είρηνη, άρχομαι, πολίς, αγαθός, εηλώνω, κάτω, άποσύρω, νύξ, φωνήν.

Έστάλη από το Προσκοπ. τ. Εύξείνου

392. Φωνηεντόλιπον

Θρ - σκπ - κ - κρδ - μλν

393. Γρίφος

οί οί ύπερ έως
οί οί ύπερ 1 ύπερ Χ ήτις έως
οί οί ύπερ ύπερ έως
Έστάλη υπό του Άνοιτοκαρδου

ΛΥΣΕΙΣ

[Αί λύσεις του 40ου και 41ου φύλλου θά δημοσιευθουν εις το φύλ. της 15 Δεκεμβρίου. Όσοι δέν τας έστειλαν άκομή έχουν έως τότε καιρόν νάτα στείλουν. άν θέλουν να λάβουν μέρος εις τον 17τον Διαγωνισμόν Λύσεων των μηνών Σεπτεμβρίου, Οκτωβρίου και Νοεμβρίου.]

ΜΙΚΡΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ

[Διά 1 έως 10 το πολύ λέξεις με άπ' στοιχεία δρ. 2 (ο ελάχιστος δρος.) Πέρος των 10 λέξ. 20 λεπ. ή λέξεις, με παχέα στοιχεία λεπ. 30 και με κεφαλαία λεπ. 4. Ό χωριστός στίχος δρ. 1.]

[1Η—444]

ΕΛΛΗΝΟΠΟΥΛΑ! Η λατρευ

πατρίδα άναγεννάται. Έπομένως ποιάς δέν θά ύποστηρίξη την φιλελευθ

ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΙΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΥ

[1Η—445]

Το ιδεώδες των Έλλήνων ως είνε

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΣΚΛΑΒΟΥΣ

[1Η—446]

Γαλανή Σταυροφόρα, Έλλάς το

Μέλλοντος, μαζί με της άνέ

φραστές εύχαριστήσεις μου εύχομαι εύγενικά σας όνειρα να πραγματοποιη

Οσόν.

ΚΥΑΝΟΛΕΥΚΟ ΛΑΒΑΡΟ

[1Η—447]

Εμπρός! Όλοι την ψήφο σας στον

Ε ΑΤΡΟΜΗΤΟΝ ΕΛΛΗΝΟΠΑΙΔΑ

Κανείς δέν θά διαστάση! Έμπρός!

Θαλάσσιος Φλοίσβος

[1Η—448]

Ενεκεν σπουδαίων λόγων άποσύρωμ

Δημοψηφίσματος.

Άδελφί τοις Στρατιώταις

[1Η—449]

Πανελληνιε Πόθε, Γλυκειά Έλ

ληνοπούλα, έγκάρδια συλλυπη

τήρια.

Γεωρ. Μαλάκης

[1Η—450]

Κυνόλευκο Λάβαρο, σε ύπνιζον

άν και πρώην αντιπαλόν μου, ν

το ώραο σου ψευδώνυμο.

ΕΥΓΕΝΗΣ ΦΙΛΟΔΟΞΕΙ

[1Η—451]

Καθώς γνωρίζεις άν διά του πλου

ή της άξίας μου έδημιούργησα

θέσιν, ήν σήμεραν κατέχω. Είδοπα

πάντα εις το μέλλον ύδοιστήν μου,

δέν θά λάβω πλέον τον κόπον να σ

ληθώ με αυτόν.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ο ΒΟΥΛΓΑΡΟΚΤΟΝΟΣ

Σημείωσις της Διαπλάσεως

ως: — Κε' ενόω είδοπα ότι δέν θά

δεχθώ άλλην Άγγελίαν έπ' αυτόν, το

ζητήματος, ουτι θάπαντήσω εις σ

τιήν επιστολήν οιουδήποτε.

Ο Β. Β.

επειράχθη πολύ από τα δημοσιευθέντα

έναντιόν του και όμως δέν άπαντ

παρά με τάνωτέρω όλγα και άξιόστο

πέστατα λόγια. Έδώ το ζήτημα τελ

πεί. Προσθέτω μόνον, ότι εις τα

Άγγελίας του προηγουμένου φύλλου

υπήρχον κάποιαι φράσεις, άναμνη

ουσαι άκαίριως και την πολιτικήν,

όποιαί διεφύον την προσοχήν μου και

παρά την άπαράβατον άρχήν μου, δέν

απεκόπησαν. Λυπούμαι διά τοούτο,

παρ'όλα δέ τους φίλους μου νάποσ

γουν εις το έξής τα πολιτικά, δια ν

ή φέρουν κι' έμέ εις την δυσάρεστον

θέσιν νάποσώρτω τας Άγγελίας των